

آثار حقوقی انتقال الکترونیک وجوده در ارتباط با مؤسسات مالی

علی محمد دهقان^۱ / محمد هادی یار احمدی^۲

* نوع مقاله: ترویجی / تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۲/۱۶ / تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۲/۲۴

چکیده

در جهان امروز، تجارت الکترونیک، حجم قابل توجهی از مبادلات تجاری را به خود اختصاص داده است و انتقال الکترونیکی وجوده نقش کلیدی در اجرای آن دارد. صرف نظر از ویژگی های معاملاتی تراکنش الکترونیکی وجوده، به عنوان یک شیوه پرداخت که آثار مستقیمی بر روی سیاست و نظام پولی کشورها دارد، این نوع تراکنش حقوق مصرف کننده را نیز تحت شاعع قرار می دهد. بنابراین این مقاله با هدف بررسی آثار حقوقی انتقال الکترونیک وجوده در ارتباط با مؤسسات مالی و با روش توصیفی تحلیلی انجام گرفت. بررسی های به عمل آمده نشان داد که، در حقوق ایران، قانون جامعی برای تبیین قواعد حقوقی حاکم بر تراکنش ها به تصویب نرسیده است و تنها مقررات مصوب درخصوص این موضوع، دستورالعمل هایی است که توسط بانک مرکزی تصویب شده است که مهم ترین آنها دستورالعمل صدور دستور پرداخت و انتقال وجوده مصوب ۱۳۸۵ و مقررات ناظر بر ارائه دهنده کان خدمات پرداخت مصوب ۱۳۹۰ است. ماده ۴ قانون عملیات بانکی بدون ربا مصوب ۱۳۶۲، بانک ها را مکلف به باز پرداخت اصل سپرده های مشتریان کرده است پس بانک نمی تواند با استناد به عمل رخنه گر، از خود رفع مسئولیت کند. در خصوص سایر خسارات واردہ به مشتریان نیز طبق بند ج ماده ۳۵ قانون پولی و بانکی کشور، صرف استناد خسارت به عملیات بانکی، موجب مسئولیت بانک است.

وازگان کلیدی: مؤسسات مالی، بانک، انتقال وجوده الکترونیک، مسئولیت.

^۱ کارشناس ارشد حقوق خصوصی، دانشکده حقوق، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد. (نویسنده مسئول)
dehghan37037@gmail.com

^۲ دانشجوی دکتری تخصصی علوم اجتماعی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهقان.
salehi.hb@gmail.com

